

Predmet C-699/23**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

16. studenoga 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:Juzgado de Primera Instancia n.º 8 de Donostia – San Sebastián
(Prvostupanjski sud br. 8 u Donostiji – San Sebastián, Španjolska)**Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:**

13. studenoga 2023.

Tužitelj:

FG

Tuženik:

Caja Rural de Navarra, S.C.C.

Predmet glavnog postupkaUgovor o kreditu s hipotekarnim jamstvom – Naknada za obradu zahtjeva –
Nepoštenost**Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku**Članak 267. UFEU-a – Zahtjev za prethodnu odluku koji se odnosi na tumačenje –
Usklađenost sudske prakse Tribunala Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) u
području naknada za obradu zahtjeva sa sudskom praskom Suda – Kriteriji**Prethodna pitanja**

1. – Protivi li se načelu transparentnosti naplata „naknade za obradu zahtjeva” za usluge koje je pružio prodavatelj robe ili pružatelj usluga i koje nije detaljno odredio ni u pogledu sadržaja ni u pogledu vremena utrošenog na pojedinu uslugu, zbog čega potrošač ne može provjeriti, s jedne strane, je li njihova naplata u

skladu s ugovorenim ili utvrđenim u cjeniku ili, u svakom slučaju, je li iznos razuman s obzirom na vrstu usluge te, s druge strane, ne dolazi li do podudaranja određenih usluga, ne plaća li usluge koje su već obuhvaćene redovnom kamatnom stopom i ne naplaćuje li prodavatelj robe ili pružatelj usluga neku drugu uslugu dvaput?

2. – Protivi li se načelu transparentnosti to da prodavatelj robe ili pružatelj usluga, prilikom oglašavanja kamatne stope koju nudi za potrošačke hipotekarne kredite, ne oglasi i „naknadu za obradu zahtjeva” koju je nužno platiti u trenutku potpisivanja oglašenog ugovora, osobito ako se navedena naknada naplaćuje u poznatom, prethodno utvrđenom i nepromjenjivom postotku odobrenog iznosa, neovisno o njegovoj visini?

3. – Ako su ispitivanje zahtjeva i njegova obrada, prikupljanje i analiza podataka o solventnosti podnositelja zahtjeva i njegovoj mogućnosti otplate zajma za njegova cijelog trajanju te ocjena podnesenih jamstava među uslugama koje se naplaćuju u okviru naknade za obradu zahtjeva kad se zahtjev za zajam odobri pa zajam ugovori, i ako se iste usluge ne naplaćuju kad se zahtjev za zajam odbije, treba li smatrati da je riječ o uslugama povezanim s bankovnom djelatnosti, koje su dio sigurnosnog protokola i čiji trošak mora snositi financijska institucija, kako se to smatra u Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine?

4. – U slučaju da se naknadom za obradu zahtjeva naplaćuju usluge koje nisu povezane s djelatnosti institucije zajmodavca, pa ih se plaća odvojeno od redovne kamatne stope, ne bi li navedena institucija stoga potrošaču trebala uručiti odgovarajući račun sa stavkama i pripadajućim PDV-om za sve pružene usluge?

5. – Protivi li se načelu transparentnosti to da prodavatelj robe ili pružatelj usluga, koji je propisao plaćanje naknade za obradu zahtjeva kao cijenu za niz vrlo konkretnih usluga, nema i potrošaču prije potpisivanja ugovora ne dostavi cjenik/broj sati za svaku od tih usluga, tako da potrošač može, s jedne strane, unaprijed znati koliki će biti konačni trošak njegova ugovora o zajmu te, s druge strane, usporediti cijenu navedenih usluga s cijenama koje nude drugi prodavatelji robe ili pružatelji usluga?

6. – Je li u skladu s načelom transparentnosti to da prodavatelj robe ili pružatelj usluga niz vrlo konkretnih usluga, koje su nužne za potpisivanje ugovora koji nastoje ostvariti obje strane, naplati tako da oduzme postotak ukupnog iznosa odobrenog zajma, pa se istovjetna usluga, koju pruža isti broj osoba u istom razdoblju, obračunava kao „naknada za obradu zahtjeva” u različitim iznosima, ovisno o visini odobrenog zajma u konkretnom slučaju?

7. – Protivi li se članku 4. stavku 2. Direktive 93/13/EEZ test transparentnosti u kojem se nepoštenost odredbe o naknadi za obradu zahtjeva ocjenjuje ovisno o tome premašuje li navedena naknada određen iznos koji proizlazi iz statističkih podataka o njezinoj visini dostupnih na internetu?

8. – Protivi li se članku 6. stavku 1. i članku 7. stavku 1. Direktive 93/13/EEZ nacionalna sudska praksa u skladu s kojom se neproporcionalnost naknade za obradu zahtjeva utvrđuje na temelju visine naknada za obradu zahtjeva koje su se, prema statističkim podacima, u određenom razdoblju naplaćivale u Španjolskoj, i koje su se uvele u trenutku kad se u Španjolskoj nad odredbama koje uključuju takvu naknadu za obradu zahtjeva nije provodio nadzor nepoštenosti?

9. – Protivi li se načelu djelotvornosti to da prodavatelj robe ili pružatelj usluga, kad je riječ o ugovorima potpisanim prije nego što je Kraljevina Španjolska u nacionalni pravni poredak prenijela Direktivu 2014/17/EU, naplati naknadu za obradu zahtjeva kojom se podmiruju ocjena solventnosti mogućeg zajmoprimca i izvedivost transakcije, ako takva ocjena nakon prenošenja navedene direktive za mogućeg zajmoprimca više ne može predstavljati nikakav trošak?

10. – Treba li članak 3. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa kao što je sudska praksa Tribunala Supremo (Vrhovni sud) uspostavljena presudom 816/2023 od 29. svibnja, u skladu s kojom nije nužno da se prilikom nadzora nepoštenosti odredbe o „naknadi za obradu zahtjeva” utvrdi koje se usluge naplaćuju u okviru naknade za obradu zahtjeva niti po kojoj se cijeni obračunavaju, nego se u okviru tog nadzora nepoštenosti samo provjerava je li u navedenoj odredbi jasno naveden iznos koji potrošač treba platiti i je li on viši od iznosa koji je određen kao neproporcionalan?

Navedene odredbe prava Unije

Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim [odredbama] u potrošačkim ugovorima: uvodne izjave 12., 13., 19., 20. i 24. te članci 3., 4., 5., 6. i 7.

Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu: članak 7.

Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine: Prilog II. dio B odjeljak 4. točka 3. prva rečenica

Navedene odredbe nacionalnog prava

U španjolskom se pravu, u okviru pravnih pravila o bankarskoj transparentnosti, naknada za obradu zahtjeva uređuje na poseban način, različito od ostalih bankovnih naknada. U točki 4. Priloga II. Ordenu de 5 de mayo de 1994 sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios (Odluka od 5. svibnja 1994. o transparentnosti financijskih uvjeta hipotekarnih kredita) određivalo se sljedeće:

„1. Naknada za obradu zahtjeva. – Svi troškovi ispitivanja zajma, dodjele ili obrade hipotekarnog kredita ili slični troškovi povezani s djelatnošću subjekta zajmodavca koja se obavlja prilikom dodjele zajma nužno moraju biti uključeni u jedinstvenu proviziju nazvanu naknada za obradu, a ona se plaća samo jednom. Njezin iznos kao i oblik i dan plaćanja bit će navedeni u ovoj odredbi. [...]

2. Ostale naknade i daljnji troškovi. – Uz ‚naknadu za obradu zahtjeva‘, na teret zajmoprimca mogu se ugovoriti samo: [...] (c) Naknade koje, uredno priopćene Španjolskoj središnjoj banci u skladu s odredbama Ordena de 12 de diciembre de 1989 (Odluka od 12. prosinca 1989.) i njegovih provedbenih pravila, odgovaraju pružanju posebne usluge subjekta koja nije tek obični administrativni zajam.”

Različito uređenje naknada za obradu zahtjeva i ostalih bankovnih naknada zadržano je u izvornom tekstu Leya 2/2009, de 31 de marzo, por la que se regula la contratación con los consumidores de préstamos o créditos hipotecarios y de servicios de intermediación para la celebración de contratos de préstamo o crédito (Zakon 2/2009 od 31. ožujka o sklapanju potrošačkih ugovora o zajmu odnosno hipotekarnom kreditu i o posredničkim uslugama pri sklapanju takvih ugovora). Njegovim člankom 5. određivalo se sljedeće o obvezama transparentnosti u pogledu provizija i troškova:

„1. „Poduzetnici slobodno utvrđuju visinu svoje provizije, uvjete i troškove koji se mogu prebaciti na potrošače, bez drugih ograničenja osim onih vezanih uz nepoštene odredbe u ovom zakonu, u Leyu de 23 de julio de 1908 (Zakon od 23. srpnja 1908.) i u Real Decretu Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre (Kraljevska zakonodavna uredba 1/2007). Tarife koje uključuju provizije ili naknade i troškove koji se mogu potraživati, uključujući savjetodavne djelatnosti, navode slučajeve i, po potrebi, učestalost u kojoj se primjenjuju. Provizije ili naknade ili troškovi prebačeni na potrošača moraju odgovarati stvarno pruženim uslugama ili nastalim troškovima. Usluge koje potrošač nije izričito prihvatio ili zatražio ne dovode do nikakve provizije ni nikakva troška.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe iz prethodnog stavka: [...] (b) Kad je riječ o stambenim zajmovima ili hipotekarnim kreditima, naknada za obradu zahtjeva, koja se plaća samo jednom, obuhvaća sve troškove ispitivanja, dodjele ili obrade zajma ili hipotekarnog kredita ili drugih sličnih usluga povezanih s djelatnošću zajmodavca koja se obavlja prilikom dodjele zajma ili kredita. U slučaju zajmova ili kredita izraženih u stranoj valuti, naknada za obradu zahtjeva uključuje i bilo kakvu naknadu za promjenu valute prilikom početne isplate zajma ili kredita. Ostale naknade i troškovi koje snosi potrošač, a koje poduzetnik obračunava na te zajmove ili kredite, trebaju odgovarati pružanju konkretne usluge koja nije dodjela ili redovno upravljanje zajmom ili kreditom.”

Trenutačno je taj pravni sustav utvrđen u Leyu 5/2019, de 15 de marzo, reguladora de los contratos de crédito inmobiliario (Zakon 5/2019 od 15. ožujka o uređenju ugovora o stambenom kreditu), čijim se člankom 14., koji se odnosi na

pravila o transparentnosti prilikom stavljanja stambenih kredita na tržište, određuje sljedeće:

„3. Naplatiti se mogu samo troškovi ili naknade za usluge povezane sa zajmovima koje je zajmoprimac ili potencijalni zajmoprimac izričito zatražio ili prihvatio, pod uvjetom da odgovaraju stvarno pruženim uslugama ili nastalim troškovima koji se mogu dokazati.

4. Ako se ugovori naknada za obradu zahtjeva, ona se plaća samo jednom i obuhvaća sve troškove ispitivanja, obrade i dodjele zajma ili drugih sličnih usluga povezanih s djelatnošću zajmodavca koja se obavlja prilikom dodjele zajma. U slučaju zajmova izraženih u stranoj valuti, naknada za obradu zahtjeva uključuje i bilo kakvu naknadu za promjenu valute prilikom početne isplate zajma.”

Na ovaj se spor primjenjuju i Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias (Kraljevska zakonodavna uredba 1/2007 od 16. studenoga kojom se odobrava pročišćeni tekst Općeg zakona o zaštiti potrošača i korisnika i drugih dopunskih zakona) (članak 8. točke (b) i (d), članci 60., 80., 82. i 83.), Ley 26/88, de 29 de julio, sobre disciplina e intervención de entidades de crédito (Zakon 26/88 od 29. srpnja o disciplini i nadzoru kreditnih institucija), Ley 7/1998, de 13 de abril, sobre condiciones generales de la contratación (Zakon 7/1998 od 13. travnja o općim ugovornim uvjetima) (članak 3., članak 8. stavci 1. i 2, članak 5. stavak 5., članak 7. i članak 10.) te Código Civil (Građanski zakonik) (članak 1303.).

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Tužitelj je 22. siječnja 2010. s tuženikom sklopio ugovor o kreditu s hipotekarnim jamstvom u maksimalnom iznosu od 168 200 eura, uz rok otplate od 30 godina odnosno 360 mjesečnih obroka. Među odredbama ugovora nalazila se i četvrta odredba o naknadi za obradu zahtjeva, koja je glasila kako slijedi: „Uz zajam dospijeva i naknada za obradu zahtjeva u visini NULA CIJELIH TRIDESET PET POSTO početnog iznosa odobrenog zajma, koju ZAJMOPRIMAC plaća samo jednom prilikom potpisivanja ovog ugovora.” Tužitelj je stoga platio 588,70 eura na ime naknade za obradu zahtjeva u trenutku potpisivanja ugovora.
- 2 Tužitelj je 6. travnja 2022. sudu koji je uputio zahtjev podnio tužbu u kojoj konkretno zahtijeva da se navedena naknada za obradu zahtjeva proglasi nepoštenom.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 3 Tužitelj smatra da je naknada za obradu zahtjeva nepoštena. Naime, smatra da sudska praksa Tribunala Supremo (Vrhovni sud) (konkretno, njegova presuda 816/2023 od 29. svibnja 2023. (ES:TS:2023:2131)) nije u skladu sa sudskom

praksom Suda (konkretno, s presudama od 16. srpnja 2020., Caixabank i Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 i C-259/19, EU:C:2020:578 i od 16. ožujka 2023., Caixabank (Naknada za obradu zahtjeva za zajam), C-565/21, EU:C:2023:212).

- 4 Tuženik smatra da naknada za obradu zahtjeva nije nepoštena. Naime, smatra da je navedena sudska praksa Tribunala Supremo (Vrhovni sud) u potpunosti u skladu s navedenom sudskom praksom Suda te da je Sud već razriješio dvojbe koje su postojale u pogledu naknade za obradu zahtjeva.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 5 Sud je u presudi od 16. srpnja 2020., Caixabank i Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-224/19 i C-259/19, EU:C:2020:578), odlučivao, povodom dvaju zahtjeva za prethodnu odluku koje su uputili prvostupanjski sudovi, o naknadi za obradu zahtjeva u Španjolskoj. Konkretno, Sud je u točkama 2. i 3. izreke utvrdio sljedeće:

„2. Članak 3., članak 4. stavak 2. i članak 5. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da se ugovorne odredbe koje su obuhvaćene pojmom ‚glavni predmet ugovora‘ trebaju shvatiti kao one koje utvrđuju bitne činidbe tog ugovora i koje ga kao takve određuju. Nasuprot tomu, odredbe koje su akcesornog značaja u usporedbi s onima koje definiraju samu bit ugovornog odnosa ne mogu biti obuhvaćene tim pojmom. Činjenica da je naknada za otvaranje uključena u ukupan trošak hipotekarnog zajma ne može odrediti da je ona njegova bitna činidba. U svakom slučaju, sud države članice dužan je provjeriti jasnoću i razumljivost ugovorne odredbe koja se odnosi na glavni predmet ugovora, i to neovisno o prenošenju članka 4. stavka 2. te direktive u pravni poredak te države članice.

3. Članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da ugovorna odredba ugovora o zajmu sklopljenog između potrošača i financijske institucije kojom se potrošaču nalaže plaćanje naknade za otvaranje može stvoriti na štetu potrošača znatniju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere, kad financijska institucija ne dokaže da ta naknada odgovara stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.”

- 6 Međutim, prema mišljenju Tribunala Supremo (Vrhovni sud), Sud je tu presudu donio jer je prikaz španjolskih nacionalnih propisa i sudske prakse samog Tribunala Supremo (Vrhovni sud) iznesen nepravilno. Stoga je potonji sud odlučio Sudu uputiti zahtjev za prethodnu odluku (predmet C-565/21).
- 7 Tribunal Supremo (Vrhovni sud) je u navedenom zahtjevu za prethodnu odluku istaknuo da je Sudu, kao prvo, što se tiče prikaza nacionalnih propisa, samo prenesen sadržaj pravnih pravila u kojima se upućivalo na to da bankovne naknade trebaju biti opravdane pružanjem stvarne usluge, ali da su izostavljena

druga pravna pravila kojima se uređivala naknada za obradu zahtjeva i kojima je u pogledu nje uspostavljen sustav u bitnome drukčiji od sustava koji se odnosi na druge bankovne naknade. Kao drugo, što se tiče prikaza sudske prakse Tribunala Supremo (Vrhovni sud), navedeni je sud istaknuo da je Sudu izloženo da postoji „nacionalna sudska praksa kojom se utvrđuje da odredba o naknadi za obradu zahtjeva automatski udovoljava testu transparentnosti”, a da takva sudska praksa zapravo nije postojala.

- 8 Tribunal Supremo (Vrhovni sud) istaknuo je da je u svojoj presudi 44/2019 zapravo odlučio da odredba o naknadi za obradu zahtjeva nije nepoštena ako udovoljava testu transparentnosti, odnosno ako je jasna i razumljiva, u širem smislu utvrđenom sudskom praksom Suda.
- 9 Što se tiče testa transparentnosti sporne odredbe, Tribunal Supremo (Vrhovni sud) istaknuo je da je u svojoj presudi 44/2019 utvrdio da su propisi kojima se uređuje naknada za obradu zahtjeva namijenjeni osiguranju navedene transparentnosti (objedinjavanje u samo jednu naknadu svih naknada koje mogu odgovarati radnjama obavljenim u okviru dodjele zajma ili kredita, jednokratna naplata, informiranje potrošača o njezinu postojanju prije sklapanja ugovora i njezino uključivanje u izračun EKS-a).
- 10 Tribunal Supremo (Vrhovni sud) usto je istaknuo da se u njegovoj presudi 44/2019 navode drugi razlozi kojima se potvrđuje transparentnost sporne odredbe: kao prvo, potrošači koji žele ugovoriti zajam ili hipotekarni kredit u pravilu znaju da bankarska institucija u velikoj većini slučajeva naplaćuje naknadu za obradu zahtjeva uz redovnu kamatnu stopu; kao drugo, u skladu s uređenjem standardiziranih informativnih obrazaca, bankarska institucija obvezna je informirati potencijalnog klijenta o postojanju navedene odredbe te je ona zapravo jedan od aspekata na koje odnosi oglašavanje bankarskih institucija; kao treće, riječ je o naknadi koju treba platiti u cijelosti u trenutku odobravanja zajma, zbog čega joj prosječni potrošač pridaje posebnu pozornost kao znatnom dijelu financijskog troška koji za njega pretpostavlja dobivanje zajma; kao četvrto, na temelju sadržaja, položaja i strukture odredbe može se zaključiti da čini bitan element ugovora.
- 11 Osim toga, Tribunal Supremo (Vrhovni sud) istaknuo je da se mogu navesti različite presude Suda u potporu svim tim argumentima. Kao prvo, ustaljeni je kriterij iz sudske prakse Suda to da, ako je naknada za obradu zahtjeva unaprijed poznata i ako su točno određeni njezin iznos i način izračuna te trenutak u kojem je treba platiti, na način da je moguće ocijeniti financijske posljedice koje to ima za klijenta, te ako se pravilno istakne postojanje navedene naknade, treba smatrati da je udovoljeno testu transparentnosti, čak i ako nisu detaljno navedene usluge ili obavljena djelatnost, pod uvjetom da se priroda stvarno pruženih usluga može razumno shvatiti ili zaključiti iz ugovora u njegovoj cjelini.
- 12 Prema mišljenju Tribunala Supremo (Vrhovni sud), u tom se smislu može navesti mišljenje nezavisnog odvjetnika G. Hogana u predmetu C-621/17, Kiss i CIB

Bank, EU:C:2019:411, u dijelu koji se odnosi na takozvanu „isplatnu naknadu” (točke 16., 37. i 38.); presuda Suda od 3. listopada 2019., Kiss i CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820 (točke 38., 39. i 45.); sama presuda koju je Sud donio u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19 (točka 68.) i presuda Suda od 3. rujna 2020., Profi Credit Polska, spojeni predmeti C-84/19, C-222/19 i C-252/19, EU:C:2020:631 (točka 75.).

- 13 Kao drugo, kao što to navodi Tribunal Supremo (Vrhovni sud), kad se usluge koje se pružaju kao protučinidba pružaju u okviru isplate zajma ili kredita ili u okviru upravljanja njima te njihov iznos nije neproporcionalan, odredbe kojima se utvrđuje ta vrsta naknada ili troškova ne utječu negativno na pravni položaj potrošača niti uzrokuju, na njegovu štetu i u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere, znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka. U tom se smislu još jednom može navesti presuda Suda od 3. listopada 2019., Kiss i CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820 (točke 54. do 56.).
- 14 Naposljetku, Tribunal Supremo (Vrhovni sud) od Suda je zatražio da uzme u obzir činjenicu da su, nakon donošenja njegove presude u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19, mnogi španjolski sudovi nastavili primjenjivati sudsku praksu Tribunala Supremo (Vrhovni sud) u području naknade za obradu zahtjeva jer su smatrali da pretpostavka na kojoj se temelji ta presuda ne odgovara španjolskom pravu, dok su drugi španjolski sudovi tu presudu protumačili na način da je u njoj utvrđeno da je sudska praksa Tribunala Supremo (Vrhovni sud) protivna pravu Unije u tom području.
- 15 Sud je 16. ožujka 2023. donio presudu u predmetu C-565/21, Caixabank (Naknada za obradu zahtjeva za zajam), EU:C:2023:212.
- 16 Tribunal Supremo (Vrhovni sud) je 29. svibnja 2023. u presudi 816/2023 (ES:TS:2023:2131), u kojoj je odlučivao o sporu u pogledu kojeg je on sam uputio zahtjev za prethodnu odluku C-565/21, utvrdio kriterije koje treba slijediti, ne općenito, nego razmatrajući svaki slučaj zasebno, prilikom odlučivanja o valjanosti naknade za obradu zahtjeva.
- 17 Sud koji je uputio zahtjev u ovom predmetu smatra da Tribunal Supremo (Vrhovni sud) u navedenoj presudi 816/2023 nije uzeo u obzir sve točke presude od 16. ožujka 2023., Caixabank (Naknada za obradu zahtjeva za zajam), C-565/21, EU:C:2023:212, koje se odnose na nadzor nepoštenosti odredbe o naknadi za obradu zahtjeva. Navedeni sud koji je uputio zahtjev smatra osobito spornim što se Tribunal Supremo (Vrhovni sud) u navedenoj presudi, na temelju očite činjenice da naknada za obradu zahtjeva nije nepoštena sama po sebi, usredotočio samo na dva aspekta kako bi zaključio da u konkretnom slučaju navedena naknada nije nepoštena, odnosno:
 - da usluge koje se naplaćuju tom naknadom nisu već uključene u druge stavke koje potrošač plaća te

- da naplaćeni iznos (845 eura) nije neproporcionalan u odnosu na kapital od 130 000 eura jer čini 0,65 % kapitala, a prosječna visina naknada za obradu zahtjeva u Španjolskoj, prema statističkim podacima dostupnim na internetu, iznosi između 0,25 % i 1,50 %.

RADNI DOKUMENT